

der betvivler Rigtigheden deraf og offentlig fremsætter Udtalelser om, at Skatteansættelsen er urigtig, har derfor en vis Forpligtelse baade overfor dem, de mener svarer for lidt Skat, og dem, de mener svarer for meget, og som kan være interesseret i, at alle svarer den Skat, de skal, til at føre Bevis for, at deres Paastand er rigtig. Dette var med Hensyn til de direkte Skatter, Formue- og Indkomstskat.

Med Hensyn til de indirekte Skatter, jeg tænker her navnlig paa de to nye indirekte Skatter, Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, er det ogsaa blevet fremhævet ikke saa faa Gange, at det var særlig byfjendtlige Skatter. Jeg tror, det bl. a. var den ærede Ordfører for det frisindede Landsparti, Hr. H. O. Hansen, der udtalte sig noget i den Retning. Men jeg kan ikke indrømme, at det er rigtigt. Naar man skal bedømme, om en Skat særlig falder paa By eller Land, kan det ikke nytte, man stiller det saaledes op: hvor betales der mest? Det kan man heller ikke gøre ved Formue- og Indkomstskatten. Men særlig ved denne specielle Skat maa man se paa, om der ikke betales lige meget i Forhold til det, der nydes. Det er jo det særegne for alle indirekte Skatter, at de selvfølgelig ikke falder paa den ene eller den anden i Forhold til deres Indkomst, de falder, efter som der bruges af de vedkommende Varer. Det er det, man forstaar ved en ligelig Beskatning. Vil man protestere derimod, saa kunde man i Virkeligheden protestere mod alle indirekte Skatter. Man kan maaske ogsaa paastaa, at Bybefolkningen ryger nogle flere Cigarer end Landbefolkningen, jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det er heller ikke det afgørende. Men man vil vel ikke derfor have indført indirekte Skatter paa det Grundlag, at fordi Byerne betaler mest, skal Landboeren, naar han ryger sin Cigar, betale mere end Bybeboeren eller, naar han drikker en Flaske Øl, betale mere end Bybeboeren, eller han skal betale mere i Skat, naar han gaar paa Restauration eller spiser Chokolade. Det, man maatte bevise, var, at det var uberegtiget at beskatte den paagældende Vare, hvis man vil bevise, at Skatten er ubillig. At der svares et større Beløb af dem, der bruger det større Kvantum, er ganske naturligt og i fuld Overensstemmelse med selve Skattens Princip. Overfor Chokoladeskatten er det tillige fremhævet, at det er en Skat, der i høj Grad generer Næringslivet, og det kan selvfølgelig ikke være nogens Opgave og da allermindst Regeringens at genere Næringslivet mere end allerhøjest nødvendigt under

Hensyn til, at Pengene skal ind. Hvis der kan findes en Form, hvorefter Skatten kan komme ind med noget nær det samme Beløb uden at genere Næringslivet, kan vi vel alle være enige om, at man her paa Rigsdagen vilde paaskønne dette. Ingen kan have noget derimod, naar der blot er den samme Kontrol og Sikkerhed for, at Skatten saa noget nær kommer ind.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen sagde dernæst, at det var en stor Ubillighed overfor Erhvervene, at de skulde føre, jeg tror, han sagde et 4-dobbelt Bogholderi, hvorimod man ikke paabød f. Eks. Landbruget at føre Regnskabsbøger. Jeg vil dertil for det første sige, at det kan vel ikke være Opgaven, fordi man maa indføre Kontrolbestemmelser for et vist Erhverv for at sikre sig Skatten, da at indføre de samme generende Bestemmelser for alle Erhverv, selv om man ingen som helst økonomisk Interesse har deri. Man skal vel ikke, fordi Chokoladeforretninger og Cigarforretninger skal føre et saadant temmelig udførligt Regnskab, skaffe Lighed paa den Maade, at man paabyder alle Erhverv i Landet noget lignende. Med Hensyn til Landbrugets Bogføring vil jeg for øvrigt sige, at jeg tror ikke, at man, hvis man vil søge at faa det mest mulige ind i Skat, i alt Fald i Øjeblikket skal paabyde Landbruget at føre Regnskab. Det er min Overbevisning, at hvis der kunde føres Bevis for den Indkomst, som mange ude paa Landet har haft i de sidste Aar, vilde det give en langt mindre Skatteindtægt end den, de nu kommer til at svare af, naar de intet skriftligt eller bogholderimæssigt Bevis kan føre. Jeg tror, at mange i disse Nedgangstider vil komme til at betale for, at de ikke kan føre noget Bevis for den Indtægt, de har haft. I Opgangstider kan man, hvor det angives nogenlunde skønmæssigt, ikke lige straks forstaa, at nu er Indkomsten gaaet saaledes op; men paa den anden Side tror jeg, at det baade for Skattemyndighederne og for mange af de paagældende selv vilde virke overraskende, hvis man virkelig nu kunde faa regnskabsmæssigt konstateret den stærke Formindskelse i Indkomsten, som det er min Overbevisning, der faktisk har været indenfor Landbrugserhvervet i den sidste Tid. Jeg tror derfor ikke, at man af Hensyn til Statskassen skal ønske, at det paa nærværende Tidspunkt blev paabudt Landbrugerne at føre Regnskab.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen udtalte ogsaa, at forinden han kunde gaa med til en Beskatning paa Restauration- og Kaféomsætningen og paa Chokoladen,